

selv i deres eget land, i deres egne medier, åbent og ærligt fortæller om indholdet af dette samarbejde. Og her kan ingen rette kritik i forhold til det hovedkvarter, som her oprettes.

Mogens Andreasen (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører, hr. Peter Skaarup, ikke kan være til stede på grund af et andet møde, skal jeg på partiets vegne meddele følgende:

Dansk Folkeparti kan støtte forslaget opfordring til forsvarsministeren om at trække aktstykke nr. 170 tilbage fra Finansudvalget. Aktstykket skal sikre bevilling til at anvende 31,7 mio. kr. til renovering m.v. af kasernebygninger i Polen.

Dansk Folkeparti deltager naturligvis gerne i en positiv drøftelse i etableringen af et dansk-tysk-polsk samarbejde, som vi finder har naturlig tilknytning til Polens fremtidige NATO-medlemskab. Af samme grund er det naturligt, at vi også herefter vil være positivt indstillet over for eventuelle bevillinger i tilknytning her til.

Som SF skitserer det i bemærkningerne til B 39 har vi dog følt, at regeringen har vendt op og ned på beslutningsproceduren. Der må først være en principiel debat i Folketinget om korpsets oprettelse, og herefter skal det eventuelt besluttes at bruge danske midler til at opbygge en kaserne i Polen.

Endelig skal jeg blot give den bemærkning til selve aktstykket nr. 170, at vi mener, man burde søge en anden konto at afholde udgiften på de 31,7 mio. kr. på. Udgiften er i aktstykket afholdt af Forsvarsministeriets ordinære bevilling til nationalt finansierede bygge- og anlægsarbejder, hvorfor det må antages, at udgifter, som skal afholdes i Polen, går fra nationale bygge- og anlægsopgaver inden for det danske forsvar. Det er Dansk Folkeparti ikke tilhænger af.

Arne Melchior (CD):

I SF har man haft en god idé, nemlig at der her er tale om det, som i bemærkningerne til nærværende beslutningsforslag kaldes en omvendt beslutningsprocedure. Det var også det, hr. Mogens Andreasen fra Dansk Folkeparti lige har hæftet sig ved.

Men man skal være forsigtig med gode ideer. Et gammelt mundheld siger, at vejen til helvede er brolagt med gode forsætter. Jeg kan jo variere det til at sige, at vejen til parlamentariske nederlag tit er brolagt med gode ideer. Der er

mange gode ideer i alle mulige af livets forhold, som kan fås, så skal de overvejes et øjeblik, og så skal de droppes, for de er intet værd. Og denne her gode idé er altså intet værd, når det kommer til realiteterne.

Oprettelsen af det dansk-tysk-polske korps har bred tilslutning i Folketinget. Det er forsvarsministeren fuldt ud vidende om. Det er der også redegjort for, og han har gode grunde til at føle sig sikker. Derfor er det kun rimeligt, at han på nuværende tidspunkt har taget det initiativ at komme i gang med arbejdet, således at de nødvendige bygninger kan stå færdige cirka på det tidspunkt, hvor korpset de facto er blevet oprettet. Så når man kigger den gode idé lidt nærmere efter i sømmene, viser det sig, at den fører ingen vegne hen, og det har den også bedst af.

Vi kan støtte forsvarsministerens aktstykke. Vi må afvise SF's beslutningsforslag. Og jeg skal sluttelig oplyse, at Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Ole M. Nielsen, har anmodet mig om på sine vegne at meddele, at også Kristeligt Folkeparti afviser det foreliggende forslag.

Jørgen Estrup (RV):

SF's begrundelse for at bede om at få aktstykket i salen er jo, at forsvarsministeren har anvendt det, som SF kalder en omvendt beslutningsprocedure.

Jeg synes, at man, når går formalia igennem, må sige, at forsvarsministeren helt klart har sit på det tørre. Der er sådan set ikke noget at komme efter. Man har sørget for at betinge sig, at det hele naturligvis skal afhænge af Folketingets endelige stillingtagen. Der er også taget stilling til, hvad der skulle ske i det omfang, Folketinget ikke vil give sin tilslutning. Og derfor må jeg sige, at fra radikal side kan vi ikke støtte SF's beslutningsforslag. Forsvarsministeren og regeringen må have det, man kunne kalde metodefrihed. Det burde være en selvfølge.

Dernæst vil jeg gerne sige, at når det kommer til realia, så synes jeg, at det er godt at få en debat om det, som hr. Hans Engell vist kaldte det konkrete indhold, for det er da klart, at det ikke er en lige gyldig beslutning, når den til sin tid bliver ført ud i livet.

Om indholdet på det grundlag, vi kender i dag, vil jeg gerne sige, at vi fra radikal side i høj grad støtter et samarbejde mellem NATO-alliancens partnere. Vi synes, det er godt, at man arbejder sammen, at man har en arbejdsdeling mellem Polen, Tyskland og Danmark. Men det